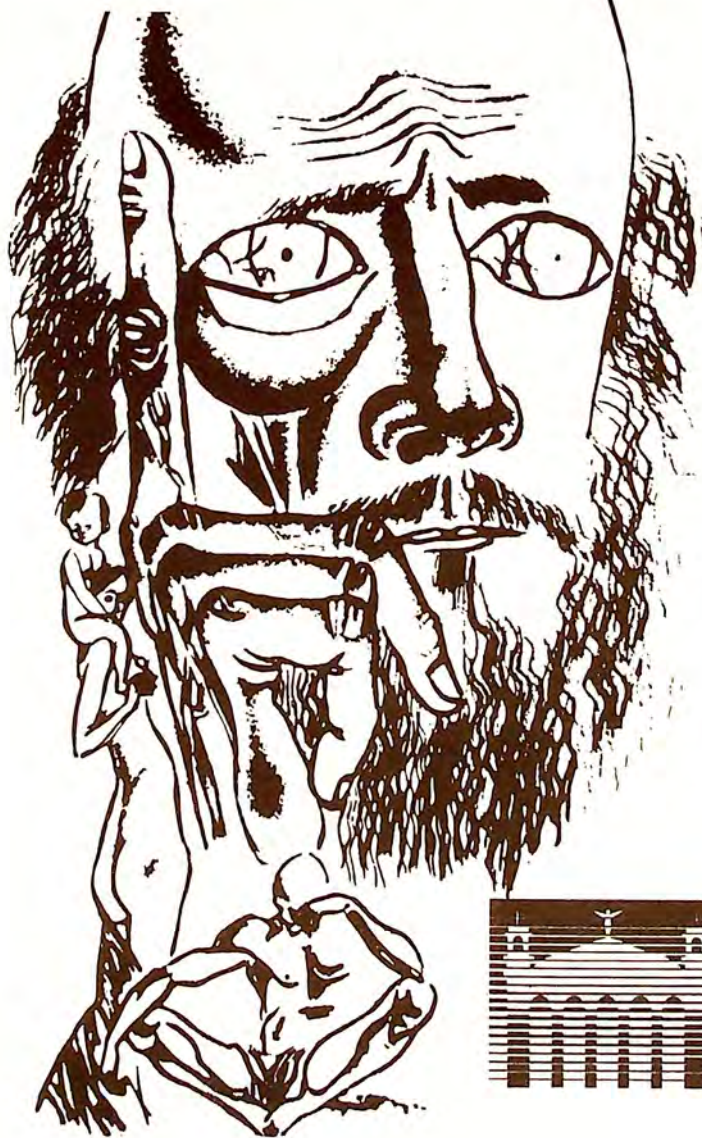

К 79/Д 87

120000868591

Направени сме ние от съница

УИЛИАМ ШЕКСПИР

42 79 / 288

ДРАМАТИЧЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“ – РУСЕ
Сезон 1992-1993 година

НАПРАВЕНИ СМЕНИ ОТ СЪНИЩА

спектакъл по произведения на
УИЛИАМ ШЕКСПИР

превод – Валери Петров

изпълнява
ГЕОРГИ СТЕФАНОВ

сценична композиция и постановка
МИНЧО СЪБЕВ – гост-режисьор

сценография и костюми
ДИМИТЪР ГИЛЕВ

музика
КИРИЛ ДОНЧЕВ

хореография
СТЕФАН ПОЛЯКОВ

Помощник-режисьор:
ГИНКА ЦАНКОВА

Текста следи:
Александра Варамезова

Премиера на 10 ноември 1992 г., зала „Русе“, 19 ч.
СПОНСОР НА ПОСТАНОВКАТА – ДЗИ – Русе

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"
12000868591

Участват и артистите

СВЕТЛОЗАР НИКОВ

МАРИЯ НЕДЕЛЧЕВА

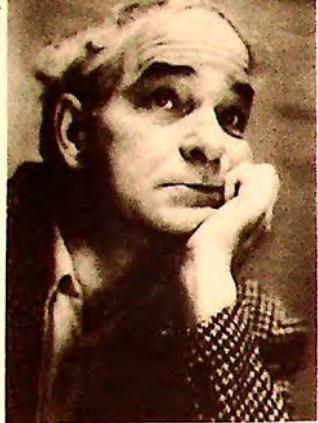
РОСЕН ПУРЛАНТОВ

МИРОСЛАВА ГРАДЕВА

МИНЧО СЪБЕВ е завършил режисура в Санкт-Петербург (Русия) в средата на 60-те години. Работил е дълги години в Кюстендилският драматичен театър. Поставял е пиеси в много наши театри, както и в чужбина. Негови

спектакли са награждавани на националните прегледи на българската драма и театър. Сега работи като режисьор в Българско национално радио. Под заглавие „Венчайте ме със званието шут“ неговата сценична композиция по Шекспирови произведения

бе поставена в Народния театър „Иван Вазов“ в изпълнение на Георги Черкелов през изминалия сезон.

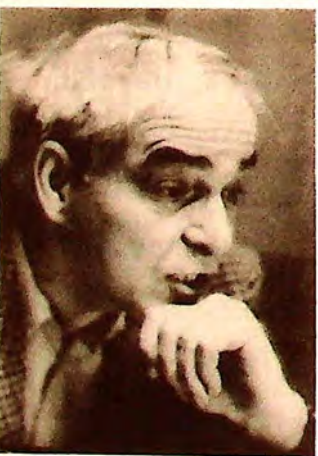

Лаская се от мисълта и усета за благоволение към нашата публика — моята публика, да споделя няколко мимолетни разсъждения за постановката „Направени сме ние от сънища“.

Първо: Уилям Шекспир е бил и ще бъде най-Великият театрален маг.

Второ: Неговите слово, герои и събития са вечни и затова са много сродни с нашето време.

И трето: Поклон пред живота и най-вече ТВОРЕЦА. Смисълът на живота е неповторимостта му — вечният стремеж към промяна.

Георги СТЕФАНОВ

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

П Р О Л О Г

Монолог на Жак от „Както ви харесва“:

Шут! Шут! Глупец, глумец във смешни грехи!
Да, този свят е сцена!

ПЪРВА ЧАСТ – МЛАДОСТ. Детство. Тайнства. Природа. Любов. Ревност. Страсти.

Сонет 13 – Добре, бъди това, което си...

Песен от „Дванайста нощ“:

Де се бавиш, мое цвете?

Монолог на Меркуцио от „Ромео и Жулиета“:

Разбрах, – при теб била е през нощта
кралица Маб...

Монолог на Лоренцо от „Венецианският търговец“:

На всеки е известно, че когато
табун жребци, незнаещи юзда...

Монолог на Краля от „Добрият край оправя всичко“:

Колко чудно,
че щом размесим кръв от едного
със кръв от друг, те смесват се отлично...

Песен от „Както ви харесва“:

Вървели момък и мома...

Монолог на Едмънд от „Крал Лир“:

Природо! Ти си моята богиня –

Песен на Офелия от „Хамлет“.

На Валентинов ден зарана
вратата отлостя...

Диалог на Парол и Елена от „Добрият край оправя всичко“:

Върху девствеността ли размишлявате?

Песен от „Троил и Кресига“:

Любов! И пак любов! И само туй: Любов!

Монолог на Бенедикт от „Много шум за нищо“:

Ах, ох, ех – много шум за нищо!

Сонет 130 – Устата ѝ не са корали нежни...

Песен от „Добрият край оправя всичко“:

Сред нас жените, както знае
и сетният глупак...

Монолог на Яго от „Отело“:

Познаваме се! Всички сте същи:
навънка неми – кречетала в къщи...

Песен от „Добрият край оправя всичко“:

Отдавна е този куплет,
но и сега на мода...

Монолог на Леонт от „Зимна приказка“:

Аз въдица пуснал съм...

Сонет 138 – Когато се кълнеш с престорен глас,

че ти си само верност, лъжеш пак.

Сонет 135 – Ухажвам, искам, любя!

Монолог на Анжело от „Мяра за мяра“:

Как стана туй? И кой е по-виновен?

Сонет 129 – Развратен дух в пустиня от безсрамие...

ВТОРА ЧАСТ – ЗРЕЛОСТ. Битки. Властници и поданици. Грехове. Старост. Смърт.

Монолог на Хора от „Хенри V“:

О, ако имаме за сцена ние
гържава цяла!...

Монологи от Фалстаф от „Хенри IV“:

Брей, дявол да го вземе, добре че овреме
се престорих на убит...

Кой може да ме тика напред? Честта?!

Монолог на Хенри VI от „Хенри VI“:

Това сражение е като утро...

Монолог на Ричард III от „Ричард III“:

След зимата на нашите раздори...

Монолог на Яго от „Отело“:

Днес чинове се получават само
с роднинства и протекции...

Монологи на Ричард II от „Ричард II“:

Какво е длъжен да направи Ричард?...

Напрягам своя ум, за да сравня

таз своя клетка със света отвън...

Монолог на Цезар от „Антоний и Клеопатра“:

Откак гържава има е известно...

Монолог на Цезар от „Юлий Цезар“:

Бих искал в своята свита хора тлъсти...

Монолог на Хамлет от „Хамлет“:

Дали великият Цезар е изглеждал така в пръстта?...

Сцена на трите вещици от „Макбет“:

Трижди котка измяука,

Трижди таралеж изпуска...

Монолог на „Макбет“ от „Макбет“:

Какво е туй? Кинжал?

Монолог на Клавдий от „Хамлет“:

Грехът ми гние и смърди до бога!

Пантомима от „Хамлет“: Убийството на Гонзаго

Монолози от „Хамлет“:

Актъорите са конспекта на времето ни.

Какъв съм аз поглец и жалък раб!

Да бъдеш или не? Туй е въпросът!

Монолог на Лир от „Крал Лир“:

О, вийте, вийте или сте от камък...

Песен от „Цимбелин“:

Няма вече летен студ, няма вече летен зной...

Е П И Л О Г — ВЕЧНОСТ

Монолози на Просперо от „Буря“:

Забавата ни свърши. Тези наши

герои бяха духове...

Над духове не властвам вече...

Песен на Шута от „Дванайста нощ“:

Човек, когато е момче,

хей-хо, пълзят мъгли, мъгли...

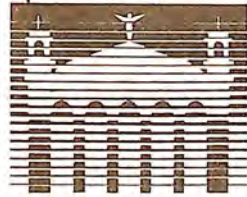
Животът тъй е то се знай,

хей-хо, гъждът вали, вали...

но нека с туй да сложим край,

а утре пак — добре дошли!

Направени сме ние от съница

УИЛИАМ ШЕКСПИР

ДРАМАТИЧЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“ – РУСЕ

представя
в зала „Русе“

НАПРАВЕНИ СМЕНИЕ ОТ СЪНИЩА

спектакъл по произведения на УИЛИАМ ШЕКСПИР
превод – Валери Петров

изпълнява
ГЕОРГИ СТЕФАНОВ

Сценична композиция и постановка

МИНЧО СЪБЕВ – гост

Композитор

КИРИЛ ДОНЧЕВ

Сценография и костюми

ДИМИТЪР ГИЛЕВ

Хореография

СТЕФАН ПОЛЯКОВ

Участват и артистите: **СВЕТЛОЗАР НИКОВ, МАРИЯ
НЕДЕЛЧЕВА, РОСЕН ПУРЛАНТОВ, МИРОСЛАВА ГРАДЕВА**

Един актьор, заедно с четирима свои млади колеги, тързва из големия човешки свят на Шекспировото театрално и поетично творчество. Колко е необятен този свят: Хамлет, крал Лир, Отело, Фалстаф, Яго – личности, изтъкани от многообразието на човешката природа. Хора – чудовища, хора – поети, хора – властолюбци. Чрез героите на Шекспир актьорът Георги Стефанов размишлява за смисъла, раждането и мъдростта на човешкия живот. И играе – един голям житейски мъдрец – УИЛИАМ ШЕКСПИР.

трета премиера за сезон 1992-1993 г.